

Viktorija

Uspavanka

Trava vise ne mirise
u dvoristu male kuce
sve zaplakace
Kad iscuri jesen
iz poslednjeg lista bagrema
kane na dlan
tuzna kao suza u ocima
I zasto uvek bas tad
dok iz hladnog neba
pritiska mrak
i zasvetli magla
iznad usnulog grada
Njene slike kroz zvuke krenu
kad zasviram
u snu onu njenu
uspavanku
i ako nije tu